

[Poulsgaard]

Desværre er der en vis tendens til, at de offentligt betalte rejser bliver mere omfattende og går til fjernere rejsemål. Mit spørgsmål gik derfor ikke blot på den aktuelle sag, men også på i fremtiden at forebygge de dyre rejser.

Besvarelse (1/6 83):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Ud over at henvise til min besvarelse af det af spørgeren stillede spørgsmål nr. S 1183 af 16. maj 1983 vil jeg gerne pege på, at information om og kendskab til arbejdsmarkedsforhold – ikke mindst på arbejdsmiljøområdet – i en række lande er nødvendig, for at vi i arbejdsministeriet kan have det bedste grundlag for de afgørelser og beslutninger, vi træffer. Som jeg nævnte i min tidligere besvarelse, er dette ikke mindst nødvendigt i en periode med store offentlige besparelser.

Der kan ad flere kanaler fremskaffes de informationer, der er behov for, bl.a. gennem ambassaderne og i forbindelse med det internationale arbejde, Danmark deltager i. I nogle tilfælde vil det ønskede kendskab til forholdene i andre lande kun kunne fremskaffes gennem studiebesøg, der selvsagt giver bedre muligheder for at sætte sig ind i tingene end den skriftlige information.

Der sker altid en nøje vurdering og afvejning af, om der i det enkelte tilfælde er anledning til at foretage et egentligt studiebesøg, ligesom spørgsmålet om det antal embedsmænd, der skal deltage, vurderes nøje.

Spm. nr. S 1227

Til **miljøministeren** (27/5 83) af:

Kalnæs (SF):

»Kan ministeren oplyse, om der er taget skridt til at gennemføre de anbefalinger, som er angivet i miljøstyrelsens redegørelse om kadmiumforurening fra oktober 1980?«

Begrundelse

I redegørelse om kadmiumforurening oplyses, at kadmium er yderst giftigt for mennesker og dyr, samt at forureningen er stigende og må forventes at fortsætte med at stige.

Det oplyses, at det må anslås, at hos flere tusinde danskere overskrider kadmiumindholdet i nyrene det kvantum, der medfører uønsket nyrepåvirkning.

Redegørelsen angiver en række muligheder for at mindske forureningen, som anbefales gennemført. Det må derfor være af stor interesse for offentligheden at få at vide, hvilke fremskridt der er opnået, og hvilke fremskridt der forventes opnået i den nærmeste tid. Specielt affaldsforbrænding giver bidrag (ca. 2,2 tons pr. år) til kadmiumforureningen, og nedsættelse af kadmium som stabilisator i plast og som pigment i farvestoffer er specielt vigtig.

Også kul- og olieforbrænding bidrager (1 ton pr. år) betydeligt til kadmiumforureningen. Det samlede bidrag fra danske aktiviteter til luftforureningen med kadmium udgør 5 tons pr. år.

Besvarelse (6/6 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»I oktober 1980 udsendte miljøstyrelsen en redegørelse om anvendelse, forekomst og skadevirkninger af kadmium i Danmark. I den forløbne tid har miljøstyrelsen overvejet den konkrete opfølgning af redegørelsens anbefalinger. Samtidig har miljøstyrelsen på enkelte – men væsentlige – punkter ajourført redegørelsens konklusioner. Specielt kan peges på redegørelsens angivelser vedrørende plastvarers kadmiumindhold, der ifølge senere foretagne undersøgelser har vist sig at være undervurderede. Herudover har miljøstyrelsen haft en række sonderende forhandlinger med de umiddelbart berørte organisationer og myndigheder med henblik på at tilvejebringe grundlaget for en mere samlet regulering af kadmiumanvendelsen.

På baggrund heraf har miljøstyrelsen udarbejdet et udkast til bekendtgørelse om fremstilling og import af kadmiumholdige produkter. Bekendtgørelsesudkastet – der netop har været sendt til høring hos organisationer og myndigheder – indeholder forbud mod anvendelse af kadmium til overfladebehandling og som farvepigment og plaststabilisator. Dog indeholder udkastet enkelte – typisk tidsbegrænsede – undtagelser på områder,